

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4CdoPr/12/2025
Identifikačné číslo spisu:	4621200443
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4621200443.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: EUROCAM - Transport & Logistics, s. r. o., Topoľčany, Dopravná 11, IČO: 46 435 034, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Marko, advokát, Topoľčany, Sv. Cyrila a Metoda 4648/5, IČO: 37 864 718, proti žalovanému: A. A., narodený XX.XX.XXXX, E., N. Š. XXX/X, zastúpenému: 1. JUDr. Pavel Vöröšváry, advokát, Topoľčany, Škultétyho 1597/7, 2. JUDr. Martin Kákoš, advokát, Topoľčany, Bernolákova 1546/32, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o vzájomnej žalobe žalovaného o náhradu mzdy a iné, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. TO-5Cpr/3/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 09. októbra 2024 sp. zn. 25CoPr/3/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol (výrok I.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému mzdové nároky celkom v sume 2 121,27 eura brutto spolu s úrokom z omeškania zo sumy 2 121,27 eura vo výške 5 % ročne od 01.02.2021 do zaplattenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok III.). Štátu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok IV.). Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 69 ods. 1 písm. b), ods. 3, 4, § 70, § 77, § 78 ods. 1, § 118 ods. 1, § 96 ods. 1 až 8, § 119 ods. 1, § 134 ods. 1, 2, 3, § 116 Zákonníka práce.

1.1. V predmetnej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 03.08.2020, podaného žalovaným listom zo dňa 29.12.2020, a určenia, že pracovný pomer žalovaného u žalobcu trvá.

1.2. Prvoinštančný súd konštatoval, že nebolo sporné, že žalobca ako zamestnávateľ uzatvoril so žalovaným ako zamestnancom Pracovnú zmluvu zo dňa 03.08.2020, v zmysle ktorej mal žalovaný ako zamestnanec vykonávať funkciu vodiča v medzinárodnej kamiónovej doprave, pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú so skúšobnou dobou tri mesiace. Mzda podľa bodu 6.3. bola splatná v posledný deň mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa mzda vypláca. Dňa 03.08.2020 uzavrel žalobca so žalovaným aj písomnú Dohodu o hmotnej zodpovednosti podľa § 182 ZP, v zmysle ktorej žalovaný prebral hmotnú zodpovednosť za hodnoty prevzaté podľa inventárneho zoznamu v zmysle článku III predmetnej dohody. Žalovaný dňa 30.12.2020 doručil žalobcovi list zo dňa 29.12.2020, ktorým mu oznámil, že s ním okamžite končí pracovný pomer podľa ZP § 69 ods. 1 písm. b) a ods. 4 z dôvodu zamestnávateľom nevyplácaným časti miezd, a to v poslednom odpracovanom mesiaci ako aj v každom jednom mesiaci trvania pracovného pomeru, za nevyplatené: - minimálne mzdové nároky zamestnanca II. kvalifikačnej triedy, - mzdy za všetky odpracované dni v každom jednotlivom mesiaci, - náhrady mzdy za nadčasy, za odpracované sviatky, náhrady za smennosť ako aj ostatné náhrady. Žalobca písomne dňa 13.01.2021 žalovanému oznámil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 29.12.2020 pokladá za neplatné a zároveň žalovaného vyzval, aby sa dostavil do práce. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v čase podania okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalovaného a ani doposiaľ nesplnil riadne a včas svoju povinnosť vyplatiť žalovanému časť mzdy a ostatné mzdové nároky za celé trvanie pracovného pomeru, aj vrátane rozhodného obdobia, ktorým je mesiac október 2020, kde bol rozdiel v hrubej nevyplatennej mzde v sume 74,26 eura, hoci mzda a ostatné mzdové nároky boli splatné do 30.11.2020. Tieto nároky neboli žalovanému vyplatené ani v lehote stanovenej v § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, do 15 dní po uplynutí ich splatnosti t. j. do 15.12.2020, čo podľa tohto zákonného ustanovenia zakladá zákonný dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnanca, ktoré zamestnanec môže uskutočniť podľa § 69 ods. 3 Zákonníka práce v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru dozvedel, v tomto prípade do 15.01.2021. Znaleckým posudkom č. 3/2023 a jeho Doplnkami bolo vyvrátené tvrdenie žalobcu, že si svoju povinnosť vyplatiť žalovanému mzdu a ostatné mzdové nároky splnil riadne a včas. Z uvedených dôvodov žalobu žalobcu o určenie neplatnosti skončenia pracovného považoval za nedôvodnú, okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaným zo dňa 29.12.2020 za platné, pracovný pomer žalovaného u žalobcu za skončený, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Konštatoval, že žalovaný sa vzájomnou žalobou domáhal proti žalobcovi zaplataenia nevyplatených mzdových nárokov, pôvodne v sume 2 280,42 eura v hrubom, ktorá pozostávala zo: a) sumy 360,07 eura titulom nároku na zaplataenie časti nevyplatennej hrubej mzdy, b) sumy 1 606,33 eura titulom náhrady hrubej mzdy podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce, c) sumy 314,02 eura titulom nároku za nevyčerpanú dovolenku v hrubom. Nárok pod bodom a) na zaplataenie časti nevyplatennej hrubej mzdy v sume 360,07 eura žalovaný upravil, nakoľko ho vyčísлил na základe záverov súdnej znalkyne uvedených v Znaleckom posudku č. 3/2023, v ktorom znalkyňa započítavala do pracovného času aj čas bezpečnostných prestávok vykonávaných žalovaným. Po námietke žalobcu znalkyňa pri výsluchu na pojednávaní dňa 30.10.2023 predložila prepočty mzdových nárokov žalovaného, účtovaných bez započítania bezpečnostných prestávok do pracovného času, a na doplataenie mzdových nárokov žalovaného vyčísllila sumu 9,22 eura. Následne žalovaný navrhol doplniť znalecké dokazovanie o vyčíslenie výšky nevyplatených nárokov na cestovných náhradách, ktoré znalkyňa vyčísllila v sume 149,21 eura v čistom, pričom prevzala údaje z výplatných pásoek predložených žalobcom, v ktorých bola položka preddavok cestovných a stravných náhrad. Po následných námietkach žalovaného a ďalšom doplnení znaleckého posudku žalovaný upravil výšku ním uplatňovaného nároku na zaplataenie časti nevyplatennej hrubej mzdy z pôvodných 360,07 eura na sumu 200,92 eura určenú podľa Doplnenia č. 3/2024 k ZP č. 3/2023 a vzájomnou žalobou proti žalobcovi si uplatnil sumu 200,92 eura titulom nároku na zaplataenie časti nevyplatennej hrubej mzdy za odpracované hodiny. Ďalej si žalovaný uplatnil sumu 1 606,33 eura titulom náhrady hrubej mzdy podľa ustanovenia § 69 ods. 4 Zákonníka práce za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Tiež si žalovaný uplatnil náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku po skončení pracovného pomeru v sume 314,02 eura za 8,5 dňa dovolenky. Spolu žalovaný vzájomnou žalobou žiadal od žalobcu sumu 2 121,27 eura brutto, na ktorú súd prvej inštancie zaviazal žalobcu spolu s uplatneným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.02.2021 (kedy už boli po splatnosti všetky mzdové nároky) do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uvedol, že na základe rozhodnutia súdu o priznaní nároku na náhradu mzdy vzniká zamestnávateľovi povinnosť vyplatiť

zamestnancovi náhradu mzdy, z priznanej náhrady odvieť poisťné na sociálne poistenie a preddavok na zdravotné poistenie a pri výplate náhrady zraziť preddavok na daň z príjmu zo závislej činnosti. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania novým súdnym znalcom, keď tento jeho návrh považoval za nehospodárny a neúčelný vzhľadom na už vykonané rozsiahle znalecké dokazovanie súdnou znalkyňou B. C. C., ktorej znalecký posudok aj s jeho doplneniami považoval za erudovaný a riadne podaný. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol vo veci žaloby žalobcu aj vzájomnej žaloby plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Štátu priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, keď žalobca bol vo veci neúspešný, preto je povinný zaplatiť trovy konania štátu, ktorému vznikli trovy zaplatením znaleckého súdnej znalkyňa B. C. C. za vypracované Dodatky k Znaleckému posudku č. 3/2023 zo štátnych prostriedkov.

2. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 09. októbra 2024 č. k. 25CoPr/3/2024-807 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% (výrok II.). Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktorému mu predchádzalo a odvolania žalovanej dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne dospel k správne právnemu záveru.

2.1. Odvolací súd uviedol, že Znalecký posudok č. 3/2023 (č. l. 402 spisu) obsahuje všetky náležitosti stanovené zákonom, k tvrdeniu, že znalec postupoval neodborne a v rozpore so zák. č. 462/2007 Z. z. o organizácii pracovného času v doprave, a nariadením ES 561/2006 čl. 4, písm. d), nezohľadnil skutočnosť, že vodiči nákladných vozidiel v cestnej doprave sú považovaní podľa zák. č. 462/2007 Z. z. za mobilných zamestnancov v cestnej doprave, ktorý obsahuje odchýlnu úpravu organizácie pracovného času od Zákonníka práce, sa znalkyňa vyjadrila písomne podaním zo dňa 25.04.2023 (č. l. 467 spisu), pričom vyjadrila názor, že otázka, či sa bezpečnostná prestávka započítava do odpracovanej doby alebo či má charakter prestávky na jedlo a oddych, ktorá sa do odpracovanej doby nezapočítava, je otázka právna, ktorú posudzuje súd. Znalecký Doplnenie k ZP č. 17/2023 vyčísľala nedoplatok na mzdových nárokoch žalovaného bez započítania bezpečnostných prestávok do pracovného času v sume 149,21 eura v čistom. Následne zo záverov Doplnenia ZP č. 3/2024 vyplýva prepočítaný rozdiel v hrubej nevyplatennej mzde za obdobie od 08/2020 do 12/2020 v sume 200,92 eura v hrubom (bod 52. odôvodnenia napadnutého rozsudku), pričom túto sumu súd prvej inštancie aj uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu mzdy vypočítanú za odpracované hodiny bez započítania bezpečnostných prestávok, preto považoval odvolaciu námietku žalobcu za nedôvodnú. Z rovnakého dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že doplnenie znaleckého posudku (17/2023) pochybnosti a nezrovnalosti neodstránilo, a následné doplnenia znaleckého posudku 2/2024 a 3/2024 obsahovali diametrálne odlišné skutočnosti týkajúce sa dôvodov a výšky nároku žalovaného z titulu jeho mzdových a iných pracovnoprávných nárokov voči žalobcovi v takom rozsahu, že sa stali nepreskúmateľnými. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, podľa ktorej vzájomná žaloba žalovaného bola nedôvodná a predčasne podaná a nie sú splnené podmienky na spojenie vecí, z ktorého dôvodu navrhoval, aby súd podľa § 147 ods. 4 CSP vzájomnú žalobu vylúčil na samostatné konanie. V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktoré žalovaný dal z dôvodu nevyplatenia časti mzdy a náhrad špecifikovaných v liste zo dňa 29.12.2020 (č. l. 18). V rámci konania bolo vykonané dokazovanie za účelom vyčíslenia nedoplatkov na mzdových nárokoch a iných náhradách, z ktorého vyplynula výška pohľadávky žalovaného. Z uvedeného dôvodu nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou na zaplatenie jeho pohľadávky z nedoplatku na mzde, z náhrady hrubej mzdy podľa § 69 ods. 4 ZP a z náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku, uplatnený vzájomnou žalobou voči žalobcovi nie je možné považovať za nedôvodný, či dokonca predčasne podaný. Zároveň vzájomná žaloba spĺňa aj požiadavku hospodárnosti konania, ktorú predpokladá ustanovenie § 166 ods. 1 CSP pre spojenie vecí, keďže predmet žaloby a nárok uplatnený vzájomnou žalobou spolu skutkovo súvisia a týkajú sa totožných strán sporu. Odvolací súd poukázal, že s návrhom žalobcu na vykonanie dokazovania ustanovením nového znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku sa súd prvej

inštancie vysporiadal v bode 57. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom uviedol, že tento jeho návrh považoval za nehospodárny a neúčelný vzhľadom na už vykonané rozsiahle znalecké dokazovanie súdnou znalkyňou B. C. C., ktorej znalecký posudok aj s jeho doplneniami považoval za erudovaný a riadne podaný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebol dôvod na nariadovanie ďalšieho znaleckého dokazovania súdom. To však nevylučovalo, aby žalobca predložil súkromný znalecký posudok, na vyvrátenie záverov znaleckého dokazovania vykonaného súdom na návrh žalovaného, čo žalobca neurobil. S tvrdením žalobcu, že súd prvej inštancie sa neriadil ustanoveniami CSP, keď nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, sa odvolací súd nestotožnil. Dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie považuje za vykonané v dostatočnom rozsahu pre zistenie rozhodujúcich skutočností, a vyhodnotené v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, vrátane listín nachádzajúcich sa v spise, a vykonané dokazovanie vyhodnotil v bodoch 42. a nasl. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol a vzájomnej žalobe vyhovel, pričom sa vysporiadal so všetkými tvrdeniami žalobcu. Pokiaľ žalobca tvrdil, že súd prvej inštancie neskúmal, či sú splnené lehoty, na základe ktorých môže zamestnanec okamžite skončiť pracovný pomer so zamestnávateľom podľa § 69 ods. 3 ZP, pričom ide prekluzívnu lehotu, na ktorú súd prihliada ex offio t. j. z úradnej povinnosti, a že táto lehota zo strany žalovaného nebola dodržaná, odvolací súd poukázal na bod 48. napadnutého rozsudku, kde sa súd prvej inštancie podrobne zaoberal lehotami stanovenými § 69 ods. 1 písm. b) a § 69 ods. 3 Zákonníka práce. Žalovaný tiež opakovane namietal, že žalovaný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru skutkovo nevymedzil tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaného nemalo náležitosti požadované § 70 ZP, najmä neobsahovalo skutkové vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru, popis objektívnej situácie vrátane relevantných dôkazov vedúcich k uplatneniu okamžitého skončenia pracovného pomeru, aby nebol zameniteľný s iným dôvodom. Odvolací súd posudzujúc obsah okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 29.12.2020 (č. I. 18) uvedenú námietku nepovažuje za dôvodnú. Žalovaný v okamžitom skončení pracovného pomeru konkrétne uviedol nielen príslušné ustanovenia Zákonníka práce, ale aj popísal uplatnený dôvod, ktorým bolo nevyplatenie časti mzdy za posledný odpracovaný mesiac, pričom týmto mesiacom jednoznačne bol október 2020, vzhľadom na nespornú skutočnosť, že splatnosť mzdy bola dohodnutá na posledný deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, za ktorý sa mzda vypláca, preto splatnosť mzdy za október 2020 nastala dňa 31.11.2020. Zároveň sporná časť mzdy nebola žalobcom vyplatená žalovanému ani v lehote stanovenej v § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, teda ani v lehote do 15 dní po jej splatnosti. S listinnými dôkazmi, na ktoré poukázal žalobca v odvolaní sa súd prvej inštancie zaoberal v bodoch 17., 19., 20. a 21., v ktorých uviedol skutkové zistenia vyplývajúce z uvedených listín, a vo vzťahu k Výpisu zo Sociálnej poisťovne a k Protokolu VŠZP ich vyhodnotil v bodoch 45. a 46. Čo sa týka Zápisnice o miestnom zisťovaní Daňového úradu Nitra číslo: 102011765/2021, podľa ktorej vo vymeriavacích základov zamestnancov za obdobie 08/2020-12/2020 žalobcu neboli zistené žiadne rozdiely, uvedené zistenie nemá žiadny vplyv na záver súdu prvej inštancie vychádzajúci zo znaleckého dokazovania. Záznam z výkonu inšpekcie práce Inšpektorátu práce Nitra č. k. IPNROBOZP/KON/2021/2695-2021/2252 zo dňa 15.02.2021 nebol v rozpore so závermi znaleckého dokazovania, keďže v bode 50. napadnutého rozsudku znalkyňa Doplnením k ZP č. 17/2023 vyčíslila nedoplatok na mzdových nárokoch žalovaného bez započítania bezpečnostných prestávok, čo bolo v súlade so záverom inšpekcie IP. Vyplateniu znaleckého súdneho znalcovi nebránila skutočnosť, že žalobca poukazoval na rozpory výsledkov znaleckého dokazovania a listinných dôkazov a výsluchov svedkov. Samotný nesúhlas žalobcu so závermi znaleckého posudku nemá za následok zánik nároku znalca na vyplatenie znaleckého. Pokiaľ žalobca namietal, že takýmto spôsobom rozhodovania mu súd odňal možnosť konať pred súdom, s uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Prítom nespochybňuje právne závery v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/221/2007, sp. zn. 6Cdo 57/2012 a sp. zn. 4Cdo 279/2008, na ktoré žalobca v tejto súvislosti poukázal. Iba dodáva, že v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/221/2007 a sp. zn. 6Cdo/57/2012, najvyšší súd posudzoval spôsob vykonávania dôkazov podľa ustanovenia § 129 ods. 1 OSP, pričom vyslovil názor, že skutkové zistenia súdu, ktoré

majú základ v nesprávnom spôsobe vykonania dôkazu, nepoživajú ochranu ani v odvolacom, ani v dovolacom konaní. V danej veci však spôsob vykonávania dôkazov namietaný nebol, a navyše predmetné konanie na súde prebiehalo už za účinnosti Civilného sporového poriadku. V rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/279/2008 Najvyšší súd SR uviedol, že „Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľov o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nevykonaní nimi navrhnutých dôkazov. Nevykonanie všetkých účastníkom navrhnutých dôkazov nie je odňatím možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O. s. p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Za odňatie možnosti konať pred súdom nie je možné považovať ani to, ako súd hodnotil vykonané dôkazy...“, preto nie je zrejmé, akým spôsobom by uvedené rozhodnutie malo svedčiť dôvodnosti námietky žalobcu. Tvrdenie, že vzájomná žaloba žalovaného nespĺňala ani náležitosti podľa § 131 a nasl. CSP, najmä čo sa týka postupu podľa §139 a nasl. CSP, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Vzájomná žaloba podaná žalovaným bola súčasťou vyjadrenia žalovaného k znaleckému posudku a mala všetky náležitosti žaloby (podania vo veci samej) stanovené v § 132 CSP. Vzájomná žaloba bola doručená žalobcovi na vyjadrenie. Podaním zo dňa 03.04.2024 sa žalovaný vyjadril k Doplneniu č. 3/204 k ZP a v súvislosti s ním upravil petit vzájomnej žaloby, nešlo však o zmenu žaloby tak, ako to definuje § 140 CSP, keďže nerozšíril uplatnené právo, ani nežiadal niečo iné.

3. Žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) podal voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP a namietal nesprávny postup súdov nižších súdov v procese dokazovania a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolateľ vytkol súdom, že sa nestotožnil s jeho názorom ktorým poukazoval na zásadné pochybenia znalkyne B. C. C. v jej znaleckom posudku, ako aj v doplnkoch tohto posudku, ktoré zásadným spôsobom ovplyvnili výsledok súdneho konania v neprospech žalobcu. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na listinné dôkazy opísané v časti IV. ako aj na hrubo skreslené závery znaleckého dokazovania, pretože znalkyňa nesprávnym postupom dospela k svojim zisteniam, ktoré sú v rozpore s už uvedenými listinnými dôkazmi (avšak prvostupňový aj odvolací súd tento znalecký posudok v znení dodatkov považovali za dôvodný bez uvedenia právne relevantných dôvodov a nepripustili vykonanie dokazovania, ktoré by dôvodnosť znaleckého posudku vyvrátili), a práve preto bolo potrebné vo veci preskúmať postup znalkyne B. C.K. C. a do konania za týmto účelom na návrh žalobcu pribrať znalecký ústav. Žalobca k tomu uvádza, že vo svetle uvedených faktov súd prvého stupňa nesprávne postupoval keď pripustil žalovanému podľa §147 ods. 1 CSP podanie vzájomnej žaloby, keďže sa javí, že súd prvého stupňa mal postupovať podľa §147 ods. 4 CSP a vzájomnú žalobu žalovaného mal vylúčiť na samostatné konanie. Žalobca poukazujúc na zásadné nezrovnalosti v znaleckom posudku v znení jeho dodatkov, týkajúce sa mzdových a iných náležitostí žalovaného v čase trvania pracovného pomeru u žalobcu od augusta 2020 do decembra 2020, uvádza v súlade s listinnými dôkazmi produkovanými v konaní pred súdom, právne relevantný výpočet týchto mzdových a iných náležitostí v čase trvania pracovného pomeru u žalobcu od augusta 2020 do decembra 2020 (v tejto súvislosti žalobca poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa v pôvodnom rozsudku v predmetnej právnej veci zo dňa 19.10.2022 dospel pri posudzovaní mzdových a iných náležitostí žalovaného v čase trvania pracovného pomeru u žalobcu od augusta 2020 do decembra 2020 k zhodným výsledkom na základe vykonaného dokazovania, a svoje závery zmenil iba na základe znaleckého posudku v znení jeho dodatkov bez toho, že by túto skutočnosť riadne odôvodnil a uviedol právne úvahy o tom, ako k takémuto rozhodnutiu dospel. V dovolaní žalobca vytvoril tabuľky za mesiace august 2020, september 2020, október 2020, november 2020 a december 2020 a poukázal na skutočnosť, že z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaný v čase trvania jeho pracovného pomeru u žalobcu od augusta 2020 do decembra 2020 nevykonával u žalobcu žiadnu pracovnú pohotovosť (listinné dôkazy o tejto skutočnosti tvoria prílohu dovolania), čo zo strany súdnej znalkyne, ale aj súdov pri ich rozhodovaní zostalo nepovšimnuté. Žalobca na podporu svojich tvrdení priložil v prílohe nový znalecký posudok č. 1/2025 znalkyne B. G. C. zo dňa 03.01.2025 (posúdenie výšky hrubej mzdy a ostatných mzdových nárokov za obdobie od augusta 2020 do decembra 2020 žalovaného A. A.), z ktorého je zrejmé, že skutočnosti uvádzané v znaleckom posudku znalca B. C. C. v znení dodatkov sú v rozpore s vykonaným dokazovaním a preto návrh žalobcu v konaní pred súdom prvého stupňa na príbratie nového znalca do konania bol dôvodný (je treba podotknúť, že podanie žalovaného nazvané vzájomná žaloba vychádzalo práve z uvádzaného nesprávneho znaleckého posudku v znení dodatkov znalca B. C. C.Č.). Žalobca navrhol, aby dovolací

súd dovolaniu v celom rozsahu vyhovel a v zmysle § 450 CSP zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k dovolaniu vyjadril, je názoru, že odvolací súd sa v odôvodnení rozsudku vypořiadal so všetkými podstatnými odvolacími námietkami žalobcu a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, ako a z akých dôvodov rozhodol. K priloženému novému súkromnému znaleckému posudku č. 1/2025 znalkyne B. G. C., podľa ktorého má byť podľa dovolateľa zrejmé, že skutočnosti uvádzané v znaleckom posudku znalca B. C. C. v znení dodatkov sú v rozpore s vykonaným dokazovaním, a preto mal byť návrh žalobcu v pôvodnom konaní dôvodný uvádza, že táto znalkyňa vo svojom posudku vychádza z výplatných pásov predložených žalobcom, ktoré on od počiatku konania namietal ako falošné a dodatočne účelovo vyhotovené, čo sa v konaní aj preukázalo, ako to konštatoval súd prvého stupňa v bode 51. a 52. odôvodnenia svojho rozhodnutia. Uviedol, že žalobca žalovanému nevyplácal mzdu podľa žalobcom predložených mzdových lístkov, ale vyplácal j podľa hrubých miezd určených podľa prvotných úhrad poistného na zdravotné a sociálne poistenie. S ohľadom na uvedené je preto žalobcom predložený súkromný znalecký posudok č. 1/2025 irelevantný, keďže vychádza z falošných mzdových lístkov. Tiež uviedol, že dovolateľovi nič nebránilo predložiť takýto súkromný znalecký posudok do skončenia dokazovania, kedy by bolo možné na takýto dôkaz prihliadať a zaujať k nemu aj podrobné stanovisko žalovaným, vykonať prípadnú konfrontáciu týchto znalcov a riadne sa s ním vysporiadať v procese dokazovania. Poukázal na ustanovenie § 435 CSP, podľa ktorého v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. Takisto s námietkou dovolateľa, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď pripustil žalovanému podľa § 147 ods. 1 CSP podanie vzájomnej žaloby, pričom podľa názoru dovolateľa mal súd postupovať podľa § 147 ods. 4 CSP a vzájomnú žalobu žalovaného mal vylúčiť na samostatné konanie, sa odvolací súd v bode 26.2. odôvodnenia rozhodnutia podrobne vysporiadal. Dovolanie žalobcu navrhol odmietnuť podľa § 447 písm. f) CSP, prípadne podľa § 448 ako nedôvodné zamietnuť a priznať žalovanému právo na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

6. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím predstavujúcim res iudicata), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti opravného prostriedku. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je skôr reštriktívny výklad. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

7. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa.

8. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. V prvom rade bolo potrebné preskúmať prípustnosť dovolania, ktorú dovolateľ odvodzoval z

ustanovenia § 420 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúci je výlučne záver dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (napr. sp. zn. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017, 9Cdo/213/2021). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní došlo k tvrdenej vade zmätočnosti, pričom takúto vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu nezistil.

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Dovolateľ bol toho názoru, že k naplneniu vady zmätočnosti došlo v dôsledku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí súdov nižšej inštancie, ktoré sa argumentačne nevysporiadali s jeho námietkami. Výslovne uviedol, že súdy nižšej inštancie zamietnutie návrhu na pribratie nového znalca náležite neodôvodnili, poukazuje na zásadné pochybenia znalkyne B. C. C. v jej znaleckom posudku, ako aj v doplnkoch tohto posudku, súd nesprávne postupoval keď pripustil žalovanému podľa § 147 ods. 1 CSP podanie vzájomnej žaloby ktorú mal súd vylúčiť na samostatné konanie.

13. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je i právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07).

14. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu vytvára s potvrdzovaným rozhodnutím súdu prvej inštancie organickú (kompletizujúcu) jednotu, keďže prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (porov. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09). Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie má podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovení § 393 CSP a § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, vykazuje logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania.

15. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd reagoval na všetky odvolacie námietky žalobcu, osobitne aj na námietku ohľadom pochybenia znalkyne ktorá mala vyhotoviť znalecký posudok v rozpore so zásadami tvorby znaleckých posudkov. V bode 26.1. rozsudku odvolací súd sa podrobne vysporiadal s tvrdením žalobcu, že znalecký posudok B. C. C.Á. bol vyhotovený v rozpore so zásadami tvorby znaleckých posudkov zák. č. 382/2004 Z. z. a je nepreskúmateľný, pretože v ňom absentuje záver. Odvolací súd sa s týmto tvrdením nestotožnil a uviedol, že Znalecký posudok č. 3/2023 (č. l. 402 spisu) obsahuje všetky náležitosti stanovené zákonom, obsahuje aj časť Záver, v ktorej znalkyňa odpovedala na zadané otázky, a to od strany 26 po stranu 36 znaleckého posudku. K tvrdeniu, že znalec postupoval neodborne a v rozpore so zák. č. 462/2007 Z. z. o organizácii pracovného času v doprave, a nariadením ES 561/2006 čl. 4, písm. d), nezohľadnil skutočnosť, že vodiči nákladných vozidiel v cestnej

doprave sú považovaní v podľa zák. č. 462/2007 Z. z. za mobilných zamestnancov v cestnej doprave, ktorý obsahuje odchylnú úpravu organizácie pracovného času od Zákonníka práce, sa znalkyňa vyjadrila písomne podaním zo dňa 25.04.2023 (č. l. 467 spisu), pričom vyjadrila názor, že otázka, či sa bezpečnostná prestávka započítava do odpracovanej doby alebo či má charakter prestávky na jedlo a oddych, ktorá sa do odpracovanej doby nezapočítava, je otázka právna, ktorú posudzuje súd. K poukázaniu žalobcu na výpoveď svedka B. N. R., ktorý k problematike bezpečnostných prestávok zaujal odlišný názor odvolací súd poukázal na bod 50. odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu, podľa ktorého znalkyňa Doplnením k ZP č. 17/2023 vyčísliť nedoplatok na mzdových nárokoch žalovaného bez započítania bezpečnostných prestávok do pracovného času v sume 149,21 eura v čistom. Následne zo záverov Doplnenia ZP č. 3/2024 vyplýva prepočítaný rozdiel v hrubej nevyplatennej mzde za obdobie od 08/2020 do 12/2020 v sume 200,92 eura v hrubom (bod 52. odôvodnenia rozsudku prvoinštančného súdu), pričom túto sumu súd prvej inštancie aj uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu mzdy vypočítanú za odpracované hodiny bez započítania bezpečnostných prestávok, preto je odvolacia námietka žalobcu nedôvodná. Z rovnakého dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že doplnenie znaleckého posudku (17/2023) pochybnosti a nezrovnalosti neodstránilo, a následné doplnenia znaleckého posudku 2/2024 a 3/2024 obsahovali diametrálne odlišné skutočnosti týkajúce sa dôvodov a výšky nároku žalovaného z titulu jeho mzdových a iných pracovnoprávných nárokov voči žalobcovi v takom rozsahu, že sa stali nepreskúmateľnými.

16. K dovolacej námietke žalobcu týkajúcej sa nepribratia nového znalca do konania za účelom vypracovania znaleckého posudku dovolací súd poukazuje na bod 26.1. rozsudku odvolacieho súdu, kde odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie sa vysporiadal v bode 57. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom uviedol, že tento jeho návrh považoval za nehospodárny a neúčelný vzhľadom na už vykonané rozsiahle znalecké dokazovanie súdnou znalkyňou B. C. C., ktorej znalecký posudok aj s jeho doplneniami považoval za erudovaný a riadne podaný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebol dôvod na nariaďovanie ďalšieho znaleckého dokazovania súdom. Súd zároveň uviedol, že to nevylučovalo, aby žalobca predložil súkromný znalecký posudok na vyvrátenie záverov znaleckého dokazovania vykonaného súdom na návrh žalovaného, čo žalobca neurobil. Odvolací súd uviedol, prečo považoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie za vykonané v dostatočnom rozsahu pre zistenie rozhodujúcich skutočností, a vyhodnotené v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Podľa názoru dovolacieho súdu sa odvolací súd dôsledne vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, vrátane listín nachádzajúcich sa v spise, a vykonané dokazovanie vyhodnotil jasným a zrozumiteľným spôsobom, uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol a vzájomnej žalobe vyhovel, pričom sa vysporiadal so všetkými tvrdeniami žalobcu. Samotná skutočnosť, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie nestotožnil ešte neznamená, že skutkové a právne závery prijaté súdom prvej inštancie na základe vyhodnotenia vykonaného dokazovania nie sú správne.

17. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku v bode 22. a 26.2. sa zaoberal odvolacou námietkou týkajúcou sa pripustenia vzájomnej žaloby žalovaného, ktorou sa domáhal proti žalobcovi zaplata časti nevyplatennej hrubej mzdy za odpracované hodiny za obdobie od 08/2020 do 12/2020 v sume 200,92 eura, náhrady hrubej mzdy podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce v sume 1 606,33 eura, a preplatenia nevyčerpanej dovolenky v hrubom v sume 314,02 eura, spolu v sume 2 121,27 eura brutto. Nárok uplatnený vzájomnou žalobou súd považoval za preukázaný vykonaným znaleckým dokazovaním, preto zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 2 121,27 eura brutto spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.02.2021 do zaplata, pričom uviedol, že na základe rozhodnutia súdu o priznaní nároku na náhradu mzdy vzniká zamestnávateľovi povinnosť vyplatiť zamestnancovi náhradu mzdy, z priznanej náhrady odviesť poisťné na sociálne poistenie a preddavok na zdravotné poistenie a pri výplate náhrady zraziť preddavok na daň z príjmu zo závislej činnosti. Nárok žalovaného uplatnený vzájomnou žalobou na zaplata jeho pohľadávky z nedoplatku na mzde, z náhrady hrubej mzdy podľa § 69 ods. 4 ZP a z náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku, uplatnený vzájomnou žalobou voči žalobcovi odvolací súd nepovažoval za nedôvodný, či dokonca predčasne podaný. Poukázal, že zároveň vzájomná žaloba spĺňa aj požiadavku hospodárnosti konania, ktorú predpokladá ustanovenie § 166 ods. 1 CSP pre

spojenie vecí, keďže predmet žaloby a nárok uplatnený vzájomnou žalobou spolu skutkovo súvisia a týkajú sa totožných strán sporu.

18. Pozornosti dovolacieho súdu neušlo ani to, že žalobca vzniesol v dovolaní také námietky, ktoré majú charakter tzv. novoty v dovolacom konaní, t. j. ide o obranu, ktorú žalobca počas základného konania nepredniesol. Konkrétne ide doloženie nového znaleckého posudku č. 1/2025 znalkyne B. G. C. zo dňa 03.01.2025, podľa ktorého má byť podľa dovolateľa zrejmé, že skutočnosti uvádzané v znaleckom posudku znalca B. C. C. v znení dodatkov sú v rozpore s vykonaným dokazovaním, a preto mal byť návrh žalobcu v pôvodnom konaní dôvodný.

18.1. Dovolací súd poukazuje, že aj spory v pracovnoprávných veciach sú ovládané zásadou kontradiktórnosti konania v zmysle čl. 8 Základných princípov CSP a aj v nich je strana sporu povinná uviesť všetky skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a podporiť ich dôkazmi (§ 150 ods. 1 CSP). Ide o spory s ochranou slabšej strany, v ktorých sa podľa § 320 CSP neaplikuje sudcovská ani zákonná koncentrácia konania a zamestnanec môže predložiť alebo označiť skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení až do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ani podľa citovaného ustanovenia však zamestnávateľ nemôže predkladať nové skutočnosti a dôkazy až v dovolacom konaní. V nadväznosti na uvedené dovolací súd pripomína, že na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný právnym stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd konštatuje, že tieto vady v danom prípade nezistil.

18.2. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok má povahu subsidiárneho prostriedku nápravy vo vzťahu k odvolaniu ako riadnemu opravnému prostriedku nielen z procesného hľadiska, teda že dovolanie možno podať len proti rozhodnutiu vydanému v odvolacom konaní, ale aj z hmotnoprávneho hľadiska, teda že dovolateľ môže v mimoriadnom opravnom prostriedku (úspešne) argumentovať len takými dôvodmi, ktoré namietol už v rámci riadneho opravného prostriedku. V prípade, že takéto námietky v odvolacom konaní neuplatnil, hoci tak urobiť mohol, tieto námietky nemôžu byť spôsobilé založiť prípustnosť dovolania. Povedané inými slovami, nedávalo by zmysel, aby podstatné argumenty a návrhy, ktoré mohol (a mal) dovolateľ uplatniť už v odvolacom konaní, predkladal až dovolaciemu súdu. Takto by nastala absurdná situácia, kedy by najvyšší súd preskúmaval rozsudok odvolacieho súdu, hoci odvolací súd nemal dôvod zaoberať sa argumentáciou strany, ktorá mu nebola známa, pretože ju strana v odvolacom konaní nepoužila a „čakala“ s ňou až na konanie pred dovolacím súdom. Dovolanie nemôže predstavovať nástroj na obchádzanie (hoci aj neúmyselné) povinnosti vyčerpania riadnych procesných prostriedkov, a to nielen formálne, ale aj materiálne, teda obsahovo vecne (argumentačne). Keďže tieto otázky neboli predmetom posúdenia odvolacím súdom, nemôže dovolací súd túto dovoláciu argumentáciu posudzovať pre nedostatok svojej právomoci (§ 419 CSP a contrario), lebo inak by fakticky preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie namiesto odvolacieho súdu, ktorý však na to nedostal príležitosť (porov. 9Cdo/69/2021, 9Cdo/265/2021).

19. Dovolací súd uzatvára, že vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezistil, preto je dovolanie žalobcu procesne neprípustné, čo je dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.